

چشم‌اندازهای همکاری اتحادیه اروپا و ایران

در همین حال، کشورهای اروپایی شرکای اقتصادی و فناوری بالقوه‌ای برای ایران خواهند شد و از تمکین سنتی به نظرات اسرائیل سر باز خواهند زد. در سال ۲۰۰۶، ایتالیا اولین شریک اقتصادی اروپا با ایران بوده است، درحالی‌که در سال ۲۰۰۸ حجم تجارت بین ۲ کشور به ۶ میلیارد یورو، که به‌طور عمده مربوط به مواد اولیه و بخش صنعت خودرو می‌شود، رسیده است. پس از تحریم نفتی ایران در سال ۲۰۱۲، شرکت نفت اِنی (ENI) و دیگر شرکت‌های دولتی و خصوصی ایتالیایی مجبور شدند ایران را رها کنند و فعالیت‌های خود را که عواقب منفی زیادی بر اقتصاد ایتالیا داشت، متوقف کنند. اما پس از آنکه وزیر خارجه ایتالیا، بونینو، به تهران سفر کرد، این مجراهای تجاری ضروری در نهایت بازگشایی شد که امید می‌رود آغاز آن در بازار نفت و گاز همزمان با دیدار پائولو اسکارونی، مدیر عامل شرکت اِنی و بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت ایران در نشست‌های وین باشد. ایتالیا با توجه به عملیات نظامی ویرانگر ناتو که باعث سقوط لیبی و ایجاد هرج‌ومرج جغرافیایی-سیاسی شد که در آن مهاجمان خارجی و تروریست‌های سلفی و هابی قانون جنگل جدید در آن برپا کرده

بودند، برای منابع جدید واردات پس از لغو پیمان بنغازی (که توسط نخست‌وزیر سابق سیلویو برلوسکونی و معمر قذافی رئیس جمهور سابق لیبی در تابستان سال ۲۰۰۸ امضا شده بود) به شدت تحت فشار بود. لیبی نمونه خوبی است که هر دولت دیگر غیرغربی باید به آن توجه کند. در واقع اتحادیه اروپا هنوز یک سیاست خارجی مشترک ندارد. زیرنخست به نظر می‌رسد کشورها هنوز به گذشته و منافع خود وابسته‌اند، دوم با توجه به سلسله مراتب ناتو، واشنگتن هنوز قدرت تصمیم‌گیری قوی‌تری در آن دارد. بنابراین ایران باید در ایجاد رابطه با تک تک کشورهای اروپایی و میزان قابل اطمینان بودن آن‌ها بسیار مراقب باشد. گشایش اقتصاد به روی غرب در زمینه اقتصاد و فناوری می‌تواند مثبت باشد ولی باید توسط یک رهبری سیاسی قوی در داخل کشور که انتخاب سرمایه‌گذاری‌های خارجی، به ویژه در بخش مالی و ارتش ملی مدرن با قابلیت‌های نظامی کارآمد را بر عهده داشته باشد، کنترل شود. از انقلاب [امام] خمینی (ره) در سال ۱۹۷۹، مدل ایرانی توسعه ملی قابلیت‌های خود را نشان داده است، پس رسیدن به این اهداف برای رئیس جمهور روحانی کار آسانی خواهد بود.

میراث دوستی مصدق - ماتی در گفت‌وگو و احترام متقابل

مدتهاست که گردن‌کشی‌های آمریکا و اسرائیل گفت‌وگو و درک متقابل بین ایران و اروپا را از بین برده است. شاید ایتالیا از خراب شدن روابط تهران و غرب بیشترین آسیب‌ها را دیده باشد. سازمان سیا با عملیات آژاکس در سال ۱۹۵۳ باعث سرنگونی مصدق شد که به کمک انریکو ماتی مدیرعامل شرکت نفت اِنی تصمیم به ملی کردن نفت ایران گرفته بود. در آن زمان مدل شرکت اِنی روشی انقلابی در همکاری‌های بین‌المللی بود که براساس احترام متقابل و راهبرد بردبرد بنا شده بود. مصدق و ماتی هر ۲ بهای سنگینی برای دنبال کردن اهداف و خواسته‌های سیاسی خود پرداختند. امروزه جهان تغییر کرده است و روند چندقطبی‌شدگی کنونی به کشورهای ما فهمانده است که برنامه‌های همکاری به نفع مبادلات و درک متقابل بین ایران و ایتالیا است. رم و تهران خاستگاه ۲ تمدن بزرگ هستند، مراکز ۲ امپراتوری که صفحات مهمی از تاریخ جهان را رقم زده‌اند. (امروزه) به‌خاطر فتوحات انسان مدرن در علم و فناوری، اشکال جدید گفت‌وگوی [بین کشورها] امکان بازگشایی جاده ابریشم را که به علت مشکلات حمل و نقل دریایی ۵ قرن پیش از بین رفت، به ما می‌دهد.

مصدق و ماتی هر ۲ بهای سنگینی برای دنبال کردن اهداف و خواسته‌های سیاسی خود پرداختند. امروزه جهان تغییر کرده است و روند چندقطبی‌شدگی کنونی به کشور های ما فهمانده است که برنامه‌های همکاری به نفع مبادلات و درک متقابل بین ایران و ایتالیا است

